

“แฟ้บ”

ปรับเปลี่ยนเป็นคนใหม่

दन्य ओयूऐन (फ़ैब)

ऐवउन ढ.हनओसनठ ङ.सुरनठर

[illegible]

เงินที่ได้ก็แบ่งให้ยายบ้าง เพื่อให้ยายซื้อกับข้าวกิน “ตอนนี้อยู่กับตา
ยาย” แป็บเล่าเรื่องของตนเองให้ฟังต่อเพื่อเป็นอุทธาหรณ์ให้แก่น้อง ๆ

เพราะความอยากลองดี ทำให้ “แพ็บ” ต้องเข้าสู่วังวนของยาเสพติดตั้งแต่อายุ
ยังน้อย สุดท้ายก็ถูกจับเพราะเสพ วังวนของชีวิตติดทำให้ “แพ็บ” ใช้ชีวิตแบบ
ไม่มีแก่นสารมากขึ้น “ชีวิตผมก็เริ่มเกเรมาก ไม่ได้นอนบ้านตั้ง 4 เดือนเลยครับ
ไม่ได้เข้าบ้านเลยครับ ยายก็โทรหา ตาม ก็โกหกยายไปเรื่อยเปื่อยว่าไปเที่ยว
ไปยิงนก ตกปลา เริ่มขโมยของคนอื่น ของในบ้านก็เอาไปขายถ้าเราไม่มีตั้งค์
แต่ผมไม่เคยคิดทำร้ายคนอื่นเลยครับ คิดแต่จะหาเงินจากไหนมาซื้อยาเสพ”
นั่นคือจุดพีคสุดในที่สุดเมื่อถูกจับ “แพ็บ” ก็เริ่มคิดได้และเลิกได้เพราะแม่

“ตอนนี้ผมไม่ได้รู้สึกอยากเสพแล้วครับ เพราะผมคิดได้ ผมเห็นแม่ไปเยี่ยมผม
วันนั้นเป็นวันแม่พอดี ตอนที่**ผมเลิกได้เพราะผมเห็นน้ำตาแม่**ตอนผมอยู่
ข้างในสถานพินิจฯ ถึงวันแม่พอดี เขาจัดกิจกรรมวันแม่ ผมได้ให้แม่อยู่ข้างใน
ทำให้ความรู้สึกผมอยากเลิก ผมคิดว่าที่ผมโดนจับมันก็มีแต่พ่อแม่มาเยี่ยมผม
เพื่อนก็ไม่ได้มาเยี่ยม ก็หายไปเลยครับ **ทำให้ผมเห็นน้ำตาของยายผม ทำ**
ให้ผมเริ่มคิดได้ว่าสูบไปมันก็ได้อะไร พอรุ่นพี่มาชวนให้เข้ากิจกรรมแบบ
นี้ ก็มา มาเริ่มหาความรู้อะไรแบบนี้ครับ” แพ็บเริ่มหันเหชีวิตในทางเอาดีมาก
ขึ้น “**ถ้าย้อนเวลาได้ผมจะกลับไปเรียนครับ ตอนนี้ก็คิดที่จะเรียน**
ครับ ผมเห็นเพื่อนๆ ใส่ชุดนักเรียน ผมก็อยากกลับไปเรียน ผมสมัคร กศน.จอม

พระอยู่ครับ” แพ็บสะท้อนเรื่องตัวเองต่อว่าหนทางเป็นเด็กดีมีมาให้เลือกเมื่อ
ผู้ใหญ่เปิดโอกาสให้

กลับไปผมจะพัฒนาชุมชน ทำที่ทิ้ง ขยะให้ชุมชน

“สำหรับการเข้าอบรมครั้งแรก พี่เขาพาไปเป็นการอบรมเยาวชนผู้ติดยาเสพติด
ที่ศูนย์เนท์ ไปแล้วได้ความรู้เยอะอยู่ครับ ไป 2 คืน 3 วัน เป็นความรู้เกี่ยวกับ
โครงการของหมู่บ้าน **กลับไปผมก็ได้ไปชวนน้องๆ ไปทำความสะอาด**
หมู่บ้าน เก็บขยะ เป็นโครงการขยะ ที่ระดมความคิดกันระหว่างอยู่ที่ศูนย์เนท์
ว่ากลับไปก็ไปพูดคุยกับผู้ใหญ่ก่อนว่า **กลับไปผมจะพัฒนาชุมชน ทำที่ทิ้ง**

ขยะให้ชุมชน วางไว้เป็นคัมๆ เพื่อให้ชุมชนเราสะอาด และชวนน้องๆ
มาเก็บขยะช่วยกัน ผู้ใหญ่บ้านผมซื้อถุงประชิด ตอนไปบอกเขา เขาก็ยอมรับ
ความคิดผมครับ เขาบอกว่าถ้าอยากทำแบบนี้เขาก็จะจัดให้ครับ **เป็นสิ่งที่ดี**
เหมือนกันที่ได้พัฒนาชุมชน ทำให้ชุมชนตัวเองสะอาด พอผู้ใหญ่บอกว่า
เห็นด้วยกับเรา ผมก็รู้สึกดีครับที่ได้มาพัฒนาชุมชนร่วมกันอย่างนี้...

นิสัยผมก็เริ่มจะไม่ก้าวร้าวหาเรื่อง คนอื่น นิสัยเริ่มดีขึ้น ไม่ก้าวร้าว และเรากลับแสดงออกมากขึ้น

ปกติชุมชนไม่มีที่ทิ้งขยะ พวกผมก็ประชุมกันว่าจะทำที่ทิ้งขยะดีไหม เอาไปวางไว้ที่ละคุ่มหรือที่ละบ้าน เพราะถ้ามีขยะแบบนี้ชุมชนก็ไม่สะอาด แต่ถ้ามีที่ทิ้งขยะชุมชนเราก็จะสะอาดครับ ผมเองอยู่หมู่ 3 ครับ ตอนแรกผมประชุมว่าจะทำที่ทิ้งขยะที่ละบ้านๆ แต่มันเยอะ คงทำได้ทีละนิดๆ ครับ ตอนนี้เป็นแนวคิดยังไม่ได้เริ่มทำครับ กลับไปก็ไปทำที่เลี้ยงกบ และปลูกผักออแกนิก เรื่องขยะกับน้องๆ ก็เริ่มรวมตัว พูดคุยชักชวน แต่ยังไม่ได้ดำเนินการครับ”

“หลังจากกลับจากค่าย 21 วันในครั้งนี้นี้ ผมก็ตั้งใจว่าจะเลี้ยงกบในชุมชน เอาไว้ขาย เลี้ยงไก่ ผมจะไปเสนอโครงการว่าในชุมชนของผม ผมจะเลี้ยงกบเลี้ยงไก่ ทำเป็นส่วนกลางของชุมชน เรื่องขยะก็จะสานต่อ พูดคุยกัน การเลี้ยงไก่ผมมีประสบการณ์อยู่ครับ จะเป็นไก่พันธุ์ได้ไข่แล้วไปขาย หรือไก่บ้านก็ได้ ที่บ้าน

เคยเลี้ยงทั้ง 2 พันธุ์ครับ เรื่องเลี้ยงกบ ผมจะไปศึกษากับคนที่เขาเคยเลี้ยงในหมู่บ้านครับ”

“ถ้าอยากได้การสนับสนุน ผมอยากได้การสนับสนุนการเลี้ยงกบครับ เพราะการเลี้ยงไก่ผมรู้แล้ว แต่การเลี้ยงกบผมไม่มีทักษะการเลี้ยงครับว่าจะเลี้ยงอย่างไรให้มันรอด ผมอยากเลี้ยงเป็นกบใหญ่แล้วขายครับ สุรินทร์จะมีกบยัดไส้ครับ ผมอยากทำอาชีพนี้ครับ ตลาดดีอยู่ครับ และทาง อบต.ก็จะปลูกผักออแกนิก ถ้าผักได้เวลาเก็บเกี่ยวแล้วเราก็ไปขายที่ตลาด ได้รายได้ครับ เป็นการรวมกลุ่มทำกับพี่ๆ ที่อบต.ครับ รวมแล้วน่าจะ 30 คนอยู่ครับ เราทำแล้วก็ได้รายได้ นายกฯ บอกว่าถ้าพวกผมขายได้เขาก็จะให้เงินครับ ให้เป็นอาชีพของเราเลยครับ เขาจะลงทุนให้ก่อน ก็หวังให้เป็นอาชีพในอนาคตครับ”

“ตัวผมเอง ผมฝันอยากเป็นเจ้าของอู่ซ่อมรถครับ เพราะผมไปอยู่ร้านซ่อมรถทุกวัน ผมเริ่มชอบด้านการซ่อมรถจักรยานยนต์ครับ ตอนนี้อยู่ปะยางเปลี่ยนโซ่ได้ และเริ่มทำเครื่องได้อยู่ครับ ก็อยากเรียนรู้เรื่องการประกอบเครื่องครับ เรียนรู้ให้มันดีมากขึ้นครับ”

สำหรับการมาค่ายครั้งนี้ “แพ็บ” ได้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของตนเอง เริ่มจากนิสัยที่เปลี่ยนไป “นิสัยผมก็เริ่มจะไม่ก้าวร้าวหาเรื่องคนอื่น นิสัยเริ่มดีขึ้น ไม่ก้าวร้าว และเรากล้าแสดงออกมากขึ้น”

สำหรับสิ่งที่ “แพ็บ” ไม่ชอบคือการแสดงความคิดเห็น “สิ่งที่ไม่ชอบในค่ายนี้คือ เขาให้พูดบ่อย พูดแสดงความคิดเห็น ผมไม่ชอบพูด” ส่วนกิจกรรมเดินตะปู รู้สึกว่าทำท่ายดี “เคยเล่นที่ศูนย์เนโทมาก่อนครับ ตอนนั้นก็กลัวอยู่ครับ ไม่อยากทำเลยครับ แต่พอเราทำได้ เราเริ่มทำท่ายตัวเอง พอได้ทำอีกครั้ง ก็ทำท่ายตัวเองมากขึ้นครับ”

สุดท้าย “แพ็บ” ก็อยากจะบอกกับครอบครัวให้เข้าใจตนเอง “ตอนนี้ผมอยากบอกครอบครัวว่าเรื่องยาเสพติดผมตีห่างออกมาจากมันมาแล้ว และผมเริ่มปรับนิสัยตัวเองให้ดีกว่าเดิม จะทำให้ครอบครัวเข้าใจผมให้ได้ครับ ผมสัญญากับครอบครัวผมว่ากลับไปผมจะเลือกทางเดินใหม่ครับ เปลี่ยนชีวิตตัวเองใหม่ครับ กับชุมชนผมก็อยากบอกว่าที่ผมมานี้ผมก็อยากศึกษาและเอากลับไปทำที่ชุมชน และอยากให้สังคมรับผมได้ครับ ส่วนน้องๆ เพื่อนๆ ก็อยากบอกว่าอย่าคิดทำแบบผมในอดีตเลยครับ มันไม่ดีหรอกครับ ถ้าคิดได้มันก็ดี ถ้าคิดไม่ได้มันก็จะสายเกินไป เพราะถ้าเราโดนจับแล้ว มันก็เริ่มสงสารพ่อแม่ตัวเอง ถ้าออกเรียนแบบนี้มันก็

ไม่ดี มันไม่มีการศึกษารับ พอเห็นเพื่อนใส่ชุดนักเรียน เราก็อยากไปเรียน ก็อย่าทำชีวิตแบบผมเลยครับ มันไม่ดีหรอกครับ

สุดท้ายนี้ อยากบอกว่าอนาคตของผม ผมอาจจะเป็นเจ้าของอู่ซ่อมรถครับ ผมจะทำให้ได้ครับ” #

ผมเริ่มปรับนิสัยตัวเองให้ดีกว่าเดิม จะทำให้ครอบครัวเข้าใจผมให้ได้ครับ ผมสัญญากับครอบครัวผมว่ากลับไปผมจะเลือกทางเดินใหม่ครับ